

זמני השבת בפינסק:

הדלקת נרות: 21:12

מנחה ע"ש: 21:15

שחרית: 9:30

מנחה: 21:00

יציאת השבת: 22:47

השבת בפינסק

יוצא לאור ע"י תלמידי ישיבת "פאר ישראל" פינסק, בלרוס

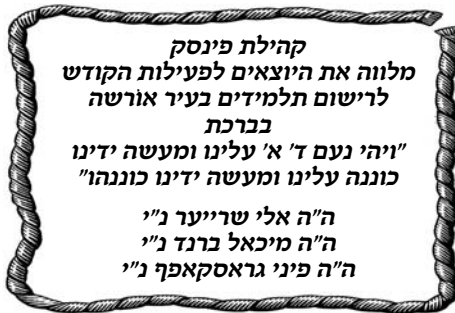
חדש בפינסק

• ביום שלישי, ט"ו סיון, יחול יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר הזקן הרה"ק ר' אהרן מקרלין (בית אהרן) זצוק"ל זיע"א.

• לרגל יום ההילולא של אדמו"ר בית אהרן זצוק"ל נזכה לביקור מיוחד ומרגש של מורינו ורבנו כ"ק האדמו"ר מקרלין שליט"א שיגיע ביום שני לפינסק בליווי קבוצת חסידים, ובעז"ה האדמו"ר שליט"א ישתתף בחתונה בפינסק. כולנו התרגשות.

• ברוכים הבאים לכל האורחים היקרים שמגיעים לרגל חתונתם של שינא שמואלוביץ' תחי' ושלמה פיקמן נ"י.

• ניתן להוריד את עלון "השבת בפינסק" באתר shtaygen.co.il תחת הכותרת:

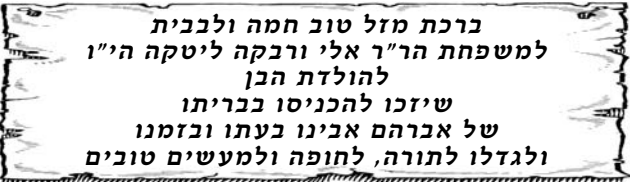
• החל מהשבת הקודמת, סדר הפרשיות בא"י שונה מבחול, כיון שהיה י"ט שני של גלויות כשבא"י קראו פרשת נשא. הסדר ימשך כך עד שב"ק י"ב תמוז שאז בא"י קוראים פרשת בלק ובחול חוקת בלק.

• ביום שני הקרוב, ט"ז סיון, תתקיים בפינסק חתונתה של בוגרת בית הספר "בית אהרן - בנות", ה"ה שינא שמואלוביץ' תחי' עם ה"ה שלמה פיקמן נ"י מירושלים. החופה תהיה בביה"כ "בית אהרן" בפינסק (И.П.Д. 12) וסעודת שמחת חתן וכלה לאחר מכן באולם "ДК Трикотажник".

• התוכנית לימי השבע בברכות: יום שלישי י"ז סיון בביה"כ "בית אהרן" (И.П.Д. 12) בהשתתפות תלמידי ישיבת "פאר ישראל" ומשפחות האברכים והמורים.

יום רביעי י"ח סיון בבית משפחת פימה (Железнодорожная 78a) בהשתתפות כל משפחות הקהילה. יום חמישי י"ט סיון באולם שע"י בית הספר "בית אהרן - בנות" (Островского 9a) בעריכת משפחות רוזנברג וז'לזנוב. ליל שבת כ' סיון בבית משפחת רובין (Островского 9a). מוצש"כ א סיון בביה"כ "בית אהרן" (И.П.Д. 12).

• זמני השבת בעיר אורשה - הדה"נ: 21:09 מוצ"ש: 22:57

פניני הפרשה

הרה"ג ר' יצחק ברבר שליט"א

עומדים אנו ערב "בין הזמנים", בתי הספר בניס - בנות סיימו את שנת הלימודים ומתכוננים ל"לאגר" - מחנה, ובלשונונו - קייטנה.

מטבע הדברים, חופש מתחבר אצל אדם עם התפרקות, הורדת לחץ של המסגרת ולעיתים בעקבותיה גם ח"ו התדרדרות מסוימת. בל נשכח שהחופש נועד למטרה חשובה ונעלה והיא המבחן של האדם עם עצמו, מה רכשתי ומה קניתי במשך כל השנה ואיך אעמוד עם הכלים שרכשתי בלא מסגרת מחייבת מסביבי. כי בעצם מטרת כל הלימודים ועבודת האדם ש"גם כי יקנין" ויהיה בבחינת "זקן - בודד", לא יסור מהדרך אותה עיצב לעצמו. את התעודה הוא יתן לעצמו בסוף החופש.

ומעשה שהיה כך היה. ארבעה יהודים חסידים שחזרו מהיריד בו שהו מספר שבועות לרגל מסחרם. מרוצים ושבעי רצון היו, בעזרתו יתברך הכניסו מטבע יפה לכיסם ורווחיהם היו גבוהים מבכל שנה. הם המתינו עם עוד מאות רבות של אנשים בתחנת רכבת אי שם בקצה פולין כשמטרתם להגיע לורשא, זמן הנסיעה 12-שעות. לרגם הצלחתם זחה דעתם עליהם והם הרגישו עצמם ב"התרומומות" מסוימת, כשהם מתכננים לעצמם כיצד לתפוס מקום מרווח עבורם לזמן הנסיעה. כשנכנסה הרכבת לרציף פרצו הארבעה בכח בין האנשים ונכנסו בזריזות, תפסו חדר של שישה מקומות, התיישבו על ארבע ועל המקומות הנותרים הניחו מזוודותיהם וכל מי שניסה להיכנס לחדרם נענה 'אין מקום, תפוס!'. זמן של התפרקות אפף אותם והם הרגישו מרוצים על התוכנית שצלחה.

לפתע, מבלי להבין איך וכיצד, נכנס במהירות אדם צעיר והתיישב ביניהם על אחד המקומות הפנויים. הם הסתכלו זה על זה בפליאה, מי הביא אותו הנה? איך הצליח להיכנס? אך הוא קבע עובדה. נראה כבן 30, מראהו מטופח, קצוץ ומסודר, עניבה לצווארונו ועל בגדו חליפה מהודרת. הוא לא השתתף בשיחתם, שקוע כולו בעצמו, בוהה בעיניו לנוף המרהיב ושותק. "האריסטוקרט" הם כינוהו וכשחשבו שאינו מבין את שפתם אף לעגו עליו - זמן של התפרקות היה. והנה נכנס לתא אדם יהודי מבוגר עטור זקן ושאל אם יש מקום לשבת, "הכל תפוס" ענו לו. הוא סב על עקבותיו ואז קם ה"אריסטוקרט" ואמר לו, 'בא, אתן לך את מקומי ואם הכל תפוס אני אעמוד'. הוא הושיב את הזקן על מקומו, קם ויצא ועמד ממול החדר בפרוזדור שברכבת. עכשיו תפסו החסידים את עצמם וראו כיצד שגו במעשיהם ונתנו לעצמם דרוך ודרודר.

הבושה העצמית הביאה אותם לחשוב נפש נוקב והם החליטו לבקש את סליחתו של "האריסטוקרט" ולהזמין בחזרה לתאם. יצאו שניים לחפש ולא מצאוהו, הלכו ממצה הרכבת עד לקצה השני והוא נעלם כמי שבלעה אותו האדמה. הם חזרו לתאם לבד ולתדהמת חבריהם יצאו כולם לחפשו, אך לשווא, אף אנשים שנשארו לא ראו כלל דמות שזכו. חזרו החסידים לתאם וסיפרו לזקן על כל שאירע להם, על התנהגותם הנלוזה ועל מעשיו ההיעלמות המסתורית של "האריסטוקרט" כפי שכינוהו. הקשיב הזקן לסיפורם, נענה ואמר להם 'אכן נהגתם שלא כשורה ובושה ליהודים חסידים לעשות מה שעשיתם, אך אציע לכם עצה. הנה התחנה הקרובה "אוסטרובצא" בה שוכן האדמו"ר ר' יחיאל מיכל הלוי, שר התורה בדרונו ומצודתו פרוסה מקצה העולם ועד קצהו, היכנסו אליו, ספרו לו את סיפורכם ושמעו לעצתו'. שמעו החסידים לעצתו וירדו בתחנה הקרובה ופנו לביתו של הצדיק, שם נאמר להם שרק למחרת בבוקר ניתן יהיה להיכנס. שיברונם וצערם היה אמיתי והם החליטו לעכב את נסיעתם עד למחרת.

בבוקרו של יום לאחר תפילת שחרית נכנסו בהכנעה לצדיק, סיפרו לו את כל שאירע והמתינו למוצא פיו. 'אכן, שגיתם ופרקתם עול במעשיכם, כיצד יכולתם לראות את עצמכם ולא להתחשב בזולת?'. לאחר דברי מוסר נוקבים, קנסם שכל אחד מהם יקח לעצמו ילד יתום וישלם על החזקתו למשך שנה. 'ובקשר ל"אריסטוקרט", - המשיך הצדיק - פעמים שאלוהי הנביא מתגלה בלבוש שכזה ואולי הייתה לכם זכות שדרכו תשפרו מעשיכם'. החסידים קיבלו עליהם מיד לשלם את הקנס וקיבלו על עצמם לשנות מעשיהם ולהתחשב תמיד בזולת. לפני שיצאו הפטיר הצדיק 'אם תשובתכם מעומקא דליבא, תזכו לקבל על כך אות', סתם ולא פירש. יצאו החסידים לדרכם שמחים על כל שאירע כשבסופו של דבר למדו לקח לכל חייהם ואכן עד לורשא, כארבע שעות נסיעה, החליטו לא לשבת, רק לעמוד. אחרים ישבו והם ילמדו על בשרם את הלקח של "פריקת עול" ותוצאותיו.

בהגיעם לורשא יצאו מאות מהרכבת והתחנה התמלאה באנשים מפה לפה וממרחק של כמה מטר בין כולם, התנשאה לפתע דמותו התמירה של "האריסטוקרט". הוא הביט אליהם בחיוך, נפגף בידו לאות שלום ונעלם מעיניהם. הם הביטו זה על זה בתדהמה והתרגשות. 'אם תשובתכם מעומקא דליבא, תזכו לקבל על כך אות'.

העלון מוקדש לרפואת ר' ראובן בן טובה גיטל

סיפור לשבת

אבל ישמעני אדוני, אחרי שזכיתי עתה לכבוד הגדול הזה, אשר אורח נעלה ומרומם כמוך בא בצל קורתך, הנני מאושר מאד שאזכה לכבודך בתור אורח נעלה, אבל לא בתור קונה. לכן יעתר כבוד אדוני לכבדני ולסעוד עמנו. יאמר כבודו באיזה סוג יין יחפוך, ואצווה להביא, וישתה אדוני אצלי פה בתור כבוד של "קבלת פני אורח" מרומם כמוך. הגנרל השתומם על תומת לבב האיש וישרת נפשו, ויעתר לו. ויביאו לו יין טוב וישתה, ויכבדהו גם במאכלי שבת של היהודים, בדגים ממולאים ולפת, וינעם לו מאד, ויהי שבע רצון. לפני היפרדו, לקח מטבע זהב גדולה, ויבקש כי יתנו לו המותר ממחיר היין אשר שתה. ויען בעל הבית ויאמר: 'חלילה לי מלקחת כסף מכירה בשבת קודש. מראש הלא אמרתני שדי לי כל הכבוד, אשר אורח נעלה כמותך כבדני להתארח אצלי'. השר לקח פנקסו הקטן וירשום שמו, ויפרד מאתו בהדרת הכבוד.

אחרי שנות מספר, כאשר נתפס ראש המורדים הפולנים קאנארסקי, ועשו חיפושים בניירות שלו, נמצא כתוב בהם שהיה נוהג להתאסף עם אצילים בבית המרוח של היהודי בעיר. והנה פתאום באו ז'נדרמים עם עגלה מכוסה, ויקחו את האיש הזה בעל בית המרוח, ויובילוהו לווילנה, ויושם במאסר מובדל מאנשים, כאחד האסירים היותר חמורים.

במשך השנים האלה, נעשה הגנרל שספרנו אודותיו, לשר הממונה על כל בתי הסוהר במדינה, ויסע לבקר את בתי הסוהר. והנה כאשר בא לבית הסוהר שבווילנה, הכיר את היהודי בעל האכסניה, וישתומם וישאלהו בתימהון: 'מה לך פה יהודי נכבד? ויען: 'כמוך אדוני כמוני, לא אדע. גם חקירה ודרישה לא נעשתה עדיין, ולא אדע על מה יאשימוני'. 'הרגע יהודי נכבד, אני אזרו לעשות בדיקה, ואקווה כי לא ימצאו בך עוון, וחופשה תנתן לך'.

השר הזדרז ובדק והנה התברר כי נתפס בעוון קשר עם ראש המורדים קאנארסקי. ויאסוף השר את שרי המועצה, ויאמר: 'על היהודי הזה אני ערב שנקי הוא מעוון מרד. בעל אכסניה הוא, ומאין לו לדעת מזימת אורחיו ומבקריו?! אני הנני מכירו לצדיק תמים', ויספר להם את כל המאורע שקרה אתו. חברי המועצה התפלאו לשמע הסיפור הזה, ומיהרו להוציאו לחופשי.

כששב הבייתה, ברך ברכת הגומל על הנס שנעשה לו, ועם כל זה לא רצה לסמוך על מעשה נסים יותר, ולא נח עד שמכר את ביתו ואת כל אשר לו, ויסע לארצנו הקדושה.

בעיר דאטנו שבמחוז קובנה, ישב איש נכבד מאד, בן תורה ואיש אמיד, שהייתה לו אכסניה אשר האצילים הפולנים היו נוהגים להתארח בה, והיה לו בית מרוח ביחד עם ביליארד ומרתף של יין, ושם התאספו אצילים לשתות יין ולהשתעשע. האיש הזה חי חיי כבוד ורוחה, קבע עיתים לתורה, והיה נכבד בעדתו ורצוי לכל יודעיו ומכיריו.

אחרי המרד הפולני בשנת תקצ"א, כששבו צבאות רוסיה מוורשה, עבר גנרל אחד עם גדודיו דרך העיר ההיא, והגיע לשם בערב שבת קודש. בהיות הגנרל הזה עייף ויגע מעמל הדרך, ובשמעו כי בעיר נמצא בית מרוח עם מרתף יין, שלח את אחד מעבדיו עם כסף אל היהודי הזה, לקנות ממנו בקבוק יין טוב. ויען היהודי: 'שבת היום, ובית מסחרי סגור בשבת, ומשא ומתן בשבת קודש אסור עלינו'. העבד שב ריקם, ולגנרל חרה מאד.

וישלח שני חיילים לומר לו בפקודה נמרצת שימכור לו יין. היהודי השיב גם להם: 'לי אסור למכור ולסחור בשבת קודש, ואם לב הגנרל טוב, זאת אוכל לעשות, למסור לו את המפתח של החנות, ויקח מעצמו כל אשר לבו חפץ. אבל אני, אסור לי למכור בשבת קודש'.

אנשי הצבא מסרו את תשובת היהודי לגנרל, ורגשי התפעלות החלו להתנוסס בקרב לבו. ויחליט בנפשו ללכת בעצמו אל היהודי הזה, ולהתחקות על מהותו. ואם באמת רק חצוף הוא, אכנו נפש. – האיש יהודי יעז להשיב פני ריסקים?! אך אולי באמת טעם נכון אתו, כי הלא מוכן הוא למסור את המפתח והחנות כולה לרשותי! בבואו אל בית היהודי, התפעל והתרגש לראות בית נאה ומואר בכל פינותיו, ניקיון וסדר נפלא שוררים בו, וכמו קדושת יום השבת מרחפת על כל ומבצבצת מכל פינה. מנורות רבות דולקות, והשולחן ערוך ברוב פאר. האיש בעל צורה אצילית, וכל בני ביתו מלובשים הדר, מזמרים זמירות שבת קודש בהשתפכות נפש עצומה, ונחה דעתו מעט.

וישאל בנחת: 'מדוע לא תמכור לי יין? היודע אתה כי הנני גנרל גדול בתוארי כבוד מרובים, ואיך?' ויען היהודי: 'יודע אני, אדוני הנכבד. אבל הלא ישנו בעולם אחד, שהוא גדול ונכבד ומרומם ממך, וגם מהמרוממים והנעלים אשר עליך - הלא הוא הקב"ה - שגם המה חייבים לשמוע לו, והוא מצווה עלינו לבלי לישא וליתן בשבת קודש מאומה, ומה יכולתי לעשות?'

*With gratitude to Hashem Yisborach,
we request the honor of your presence
at the marriage
of our dear children*

*Shlomo
and
Sheina*

*Monday, the eighth of June,
Reception at five o'clock*

*Chupah at six o'clock promptly
At the Bois Sharon Hotel,
12 J.P.D. Street
Pinsk, Belarus*

*Followed by dinner at the
Pinsk Wedding Hall*

*Family: Estin (Pikman) Jerusalem, Israel
Family: Faradaya (Amulovich) Polotsk, Belarus*

בעזרה שיי"ת

נעלה את ירושלים על ראש שפחתנו
בשבת והודיה לכורא עולם
על כל הטוב אשר גמלנו
הננו שפחים להסניינכם להשתתף
בשפחת הנישואין של

החתן הכלה
שלמה י"י עב"ג שינא תח"י

שתקיים בס"ד בשעה טובה ומוצלחת
ביום שישי לפרשת בהעלותך,
ט"ז סיון ה'תשס"ט (08/06/09)

קבלת פנים בשעה 5:00 אחה"צ
החופה בשעה 6:00 אחה"צ
בבית הכנסת הגדול שבעיר פנסק

סעודת סצוה אחר החופה,
באולם החתונות - פנסק

שפחת פרדניה (שטוואלוביץ') פולוצק, בלוז
שפחת אסטרוין (פקמן) ירושלים, ישראל

*С благодарностью к Богу
просим чести Вашего
присутствия на
свадьбу наших детей*

*Шломо
и
Шейна*

*Понедельник, восьмое июня,
прием в пять часов*

*Чепуха в шесть часов точно
в отеле Bois Sharon,
12 J.P.D. Street,
Пинск, Беларусь*

*После свадьбы
ужин в Пинском
Зале Свадебного
Зала*

*Семья: Эстин (Пикман) Иерусалим, Израиль
Семья: Фарадая (Амулович) Полотск, Беларусь*